

Četrtek, 7. oktober 2010

13. obžaluje vse več primerov nasilja nad humanitarnimi delavci in izraža priznanje skrajno težavnemu delu, ki ga humanitarne organizacije opravljajo na terenu in v izredno nevarnih razmerah;

14. pozdravlja sprejetje novega ameriškega zakona o „krvavih rudninah“ ter poziva Komisijo in Svet, naj preučita možnost podobne zakonodajne pobude; poziva vlado Demokratične republike Kongo, naj v celoti izvaja pobudo EITI za preglednost v ekstraktivni industriji, da bi povečala preglednost in dobro upravljanje v tem sektorju; poziva Komisijo in Svet, naj se odločneje borita proti korupciji v Demokratični republiki Kongo, ki dodatno spodkopava človekove pravice in prispeva k njihovim kršitvam;

15. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici za skupno zunanjo in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic, institucijam Afriške unije, Južnoafriški razvojni skupnosti (SADC), vladam z območja Velikih jezer, tudi kongovski in ruandski, generalnemu sekretarju Združenih narodov, posebni predstavnici OZN za spolno nasilje v oboroženih spopadih, generalnemu podsekretarju Združenih narodov za humanitarne zadeve in koordinatorju za nujno pomoč, varnostnemu svetu Združenih narodov ter komisiji Združenih narodov za človekove pravice.

Svetovni dan boja proti smrtni kazni

P7_TA(2010)0351

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. oktobra 2010 o svetovnem dnevu boja proti smrtni kazni

(2011/C 371 E/02)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju protokola št. 6 h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin v zvezi z odpravo smrtnih kazni z dne 28. aprila 1983,
- ob upoštevanju drugega izbirnega protokola k Mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah, namenjenega odpravi smrtnih kazni z dne 15. decembra 1989,
- ob upoštevanju svojih predhodnih resolucij o odpravi smrtnih kazni, zlasti tiste z dne 26. aprila 2007 o pobudi za vsesplošni moratorij za smrtno kazen ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svojih resolucij o pravicah manjšin in izvajanju smrtnih kazni na Kitajskem z dne 26. novembra 2009 ⁽²⁾, o smrtni kazni v Nigeriji z dne 20. novembra 2008 ⁽³⁾, o usmrčitvah v Libiji z dne 17. junija 2010 ⁽⁴⁾, o Severni Koreji z dne 8. julija 2010 ⁽⁵⁾, o Iranu z dne 22. oktobra 2009 ⁽⁶⁾, o Iranu z dne 10. februarja 2010 ⁽⁷⁾ in o človekovih pravicah v Iranu z dne 8. septembra 2010, zlasti v primerih Sakineh Mohamadi Aštiani in Zahre Bahrami ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju resolucije generalne skupščine Združenih narodov 62/149 z dne 18. decembra 2007, ki poziva k moratoriju za izvajanje smrtnih kazni in resolucije generalne skupščine Združenih narodov 63/168 z dne 18. decembra 2008, ki poziva k izvajanju resolucije generalne skupščine Združenih narodov 62/149 iz leta 2007,
- ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja Združenih narodov generalni skupščini o moratoriju za izvajanje smrtnih kazni z dne 11. avgusta 2010 (A/65/280),

⁽¹⁾ UL C 74 E, 20.3.2008, str. 775.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2009)0105.

⁽³⁾ UL C 16 E, 22.1.2010, str. 71.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0246.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0290.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2009)0060.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0016.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0310.

Četrtek, 7. oktober 2010

- ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja Združenih narodov za petnajsto zasedanje Sveta ZN za človekove pravice o vprašanju smrtne kazni z dne 16. julija 2010 (A/HRC/15/19),
 - ob upoštevanju govora visoke predstavnice Evropske Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko/podpredsednice Komisije na plenarnem zasedanju 16. junija 2010 o politiki na področju človekovih pravic, v katerem je poudarila, da je odprava smrtne kazni po vsem svetu prednostna naloga EU in njena osebna prednostna naloga,
 - ob upoštevanju izjave predsednika Evropskega parlamenta Jerzyja Buzka z dne 19. oktobra 2009, v kateri je izrazil, da se izrecno zavzema za odpravo smrtne kazni,
 - ob upoštevanju končne izjave, sprejete na 4. svetovnem kongresu proti smrti kazni, ki je potekal v Ženevi od 24. do 26. februarja 2010, s katero so pozvali k odpravi smrtne kazni po vsem svetu,
 - ob upoštevanju resolucije afriške komisije o človekovih pravicah in pravicah ljudstev iz leta 2008, resolucije parlamentarne skupščine OVSE o moratoriju za smrtno kazen in drugih regionalnih pobud, kot na primer pobud medameriške komisije za človekove pravice,
 - ob upoštevanju revidirane in posodobljene različice smernic EU o smrti kazni, ki jih je Svet sprejel dne 16. junija 2008,
 - ob upoštevanju svetovnega dneva boja proti smrti kazni in razglasitvi 10. oktobra za evropski dan boja proti smrti kazni,
 - ob upoštevanju člena 2 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
 - ob upoštevanju člena 110(4) svojega poslovnika,
- A. ker je Evropska Unija odločno zavezana k odpravi smrtne kazni povsod po svetu in si prizadeva doseči vsesplošno sprejetost tega načela,
- B. ker je v boju proti smrti kazni EU vodilni institucionalni akter v svetovnem merilu in so njene dejavnosti na tem področju ključna prednostna naloga njene zunanje politike na področju človekovih pravic; ker je EU tudi glavni donator za financiranje prizadevanj organizacij civilne družbe po svetu, da se doseže odprava smrtne kazni,
- C. ker je smrtna kazen najbolj kruta, nečloveška in ponižujoča kazen, ki krši pravico do življenja, kot je navedeno v Splošni deklaraciji o človekovih pravicah, in ker se pripor s trenutkom sprejema odločitve o smrti kazni spremeni v mučenje, ki ni sprejemljivo za države, ki spoštujejo človekove pravice,
- D. ker so različne študije pokazale, da smrtna kazen nima vpliva na pogostnost nasilnih kaznivih dejanj,
- E. ker so po dokazih sodeč na smrt obsojeni pretežno ljudje iz prikrajšanih razmer,
- F. ker določbe protokolov št. 6 in 13 k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic prepovedujejo državam članicam Sveta Evrope, da izvajajo smrtno kazen,

Četrtek, 7. oktober 2010

- G. ker si EU prizadeva, da tretje države razglasijo moratorij za izvajanje smrtno kazni in v določenem času odpravijo smrtno kazen ter ratificirajo ustrezne mednarodne instrumente ZN in druge instrumente, zlasti drugi izbirni protokol k Mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah, ki predvideva odpravo smrtno kazni,
- H. ker je odprava smrtno kazni ena od tematskih prednostnih nalog za pomoč v okviru evropskega instrumenta za pospeševanje demokracije in človekovih pravic, ki je od leta 1994 po svetu financiral več kot 30 projektov s skupnim proračunom v višini več kot 15 milijonov EUR,
- I. ker mora z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe sklenitev trgovinskih sporazumov in na splošno mednarodnih sporazumov s tretjimi državami potrditi tudi Evropski parlament,
- J. ker statut Mednarodnega kazenskega sodišča, poleg Mednarodnega kazenskega sodišča za nekdanjo Jugoslavijo, Mednarodnega kazenskega sodišča za Ruando, posebnega sodišča za Sierro Leone, posebne porote za hujša kazniva dejanja v Diliju, Vzhodnem Timorju in izrednega zbora kamboškega sodišča, izključuje smrtno kazen za vojne zločine, zločine proti človeštvu in genocide, najhujše oblike kaznivih dejanj, zaradi katerih je mednarodna skupnost zaskrbljena in so v sodni pristojnosti teh sodišč,
- K. ker je generalna skupščina ZN v letu 2007 in 2008 sprejela zgodovinski resoluciji 62/149 in 63/168, ki pozivata k svetovnemu moratoriju za usmrtnitve in k dokončni odpravi smrtno kazni, ter s tega vidika poudarja dejstvo, da se je število držav, ki podpirajo to resolucijo, povečalo in da je bila zato resolucija 63/168 sprejeta z veliko večino, in sicer s 106 glasovi za, 46 glasovi proti in 34 vzdržanimi glasovi,
- L. ker je 4. svetovni kongres proti smrtni kazni, ki je potekal februarja 2010 v Ženevi, pozval države, ki so dejansko odpravile smrtno kazen, naj jo odpravijo tudi s statutom, naj v svoje mednarodne odnose vključijo tudi vidik vsesplošne odprave smrtno kazni ter da naj mednarodne in regionalne organizacije podpirajo vsesplošno odpravo smrtno kazni s sprejetjem resolucij o moratoriju za usmrtnitve,
- M. ker je 154 držav odpravilo smrtno kazen z zakonom ali v praksi, 96 od njih jo je odpravilo za vsa kazniva dejanja, 8 jo je ohranilo za izjemna kazniva dejanja, kot so dejanja, storjena v času vojne, 6 jih je razglasilo moratorij za usmrtnitve, 44 držav pa smrtno kazni v praksi ne izvaja več (to so države, ki usmrtnitve niso izvedle že vsaj 10 let, ali države, ki so se zavezale, da smrtno kazni ne bodo izvedle),
- N. ker je več kot 100 držav, ki so ohranile smrtno kazen za zločine, z zakonom prepovedalo usmrtnitve mladoletnih prestopnikov, vendar poudarja, da majhno število držav nadaljuje z usmrtnitvami le-teh, pri čemer gre za očitno kršenje mednarodnega prava, zlasti člena 6(5) Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah, in predvsem poudarja, da je Iran priprl največ mladih prestopnikov,
- O. ker so po svetu trenutno številni dokazano evropski državljani obsojeni na smrt ali čakajo na izvršitev smrtno kazni ter poudarja, da je zato ključno, da se konsolidira in okrepi evropski odziv na morebitno usmrtnitev evropskih državljanov,
- P. ker je predsednik ruske dume Boris Grizlov na srečanju v Moskvi s člani Nadzornega odbora Parlamentarne skupščine Sveta Evrope 23. marca 2010 izjavil, da Rusija ni ratificirala šestega protokola k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic glede odprave smrtno kazni zaradi terorističnih groženj v državi,
- Q. ker pozdravlja dejstvo, da je 11. februarja 2010 kirgizijski parlament ratificiral drugi izbirni protokol k Mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah z namenom odprave smrtno kazni in da je 21. maja 2010 začasna kirgizijska vlada javno objavila končni osnutek ustave, ki med drugim prepoveduje smrtno kazen in ki je bil sedaj sprejet,

Četrtek, 7. oktober 2010

- R. ker 43 držav na svetu še vedno uporablja smrtno kazen in ker je bilo največje število usmrtitev izvršenih na Kitajskem, v Iranu in Iraku, ker je samo Kitajska izvedla približno 5 000 ali 88 % vseh usmrtitev na svetu; ker je Iran usmrtil vsaj 402 osebi, Irak 77 in Savdska Arabija 69 oseb,
- S. ker Iran še vedno izvaja smrtno kazen s kamenjanjem, kar je v nasprotju z drugim izbirnim protokolom k Mednarodnemu paktu o državljskih in političnih pravicah,
- T. ker oblasti Severne Koreje sistematično izvajajo usmrtitve in je sodni sistem odvisen od države in ker se smrtna kazen uporablja za široko paleto kaznivih dejanj proti državi in se njena uporaba s kazenskim zakonikom periodično širi, medtem ko so državljani, vključno z otroki, prisiljeni prisostvovati javnim usmrtitvam,
- U. ker na Japonskem zaporniki in njihovi svojci ter odvetniki niso obveščeni o usodnem dnevu, dokler ta ne nastopi,
- V. ker je predsedniški svet Iraka nedavno ratificiral smrtne obsodbe vsaj 900 zapornikov, med njimi tudi žensk in otrok,
- W. ker poudarja, da je Belorusija edina evropska država, ki še vedno uporablja smrtno kazen v praksi; ker sta tako parlamentarna skupščina Sveta Evrope in Evropska unija večkrat pozvale Belorusijo, naj odpravi smrtno kazen, ker so podrobnosti o smrti kazni v Belorusiji tajne in obstajajo resni pomisleki glede poštenosti sodnih procesov ter se smrtna kazen glede na zakon o izvrševanju kazenskih sankcij izvaja tajno z ustrelitvijo, uprava zapora obvesti sodnika o usmrtitvah in slednji nato obvesti svojce; ker se truplo usmrčene osebe ne izroči svojcem, da bi ga ti lahko pokopali, prav tako se jim ne sporoči kraja pokopa,
- X. ker ima 35 držav od 50, ki tvorijo Združene države Amerike, v veljavi smrtno kazen, čeprav 4 države niso izvedle usmrtitve že od leta 1976; ker se je v letu 2009, po izteku dejanskega moratorija, ki je bil v veljavi od septembra 2007 do maja 2008, število usmrtitev povečalo na 54, čeprav se je že sedmo leto zapored število obsodb na smrt v Združenih državah Amerike zmanjšalo na 106,
- Y. ker je treba pozdraviti, da so se nekatere države, vključno z zveznimi državami Montana, Nova Mehika, New Jersey, New York, Severna Karolina in Kentucky, izrekle proti smrti kazni z ukrepi, ki vključujejo moratorij za usmrtitve ali odpravo smrtne kazni, pri čemer so obsodile usmrtitvi Terese Lewis v zvezni državi Virginija in Hollyja Wooda v zvezni državi Alabama kljub dokazom, da sta bila oba duševno prizadeta, ter izpostavile primera Mumie Abu-Jamala, obsojenega na smrt v zvezni državi Pensilvanija, in Troya Davisa v zvezni državi Georgia,
1. ponovno ponavlja svoje dolgoletno nasprotovanje smrtne kazni v vseh primerih in v vseh okoliščinah ter še enkrat poudarja, da odprava smrtne kazni prispeva h krepitvi človekovega dostojanstva in postopnemu razvoju človekovih pravic;
 2. obsoja vse usmrtitve ne glede na kraj izvedbe; odločno poziva EU in njene države članice, naj zahtevajo izvajanje resolucije ZN o vsesplošnem moratoriju za usmrtitve, da bi v celoti odpravili smrtno kazen v vseh državah, ki jo še vedno izvajajo; poziva Svet in Komisijo, naj sprejmeta ukrepe za postopno omejitev uporabe smrtne kazni, pri čemer naj vztrajata, da se izvaja v skladu z minimalnimi mednarodnimi standardi; izraža svojo globoko zaskrbljenost glede kaznovanja mladoletnikov in duševno prizadetih oseb s smrtno kaznijo ter poziva k takojšnji in nepreklicni prekinitvi takšne prakse;
 3. poziva EU, naj pri prizadevanjih za odpravo smrtne kazni uporabi vsa diplomatska sredstva in sredstva pomoči, v obliki sodelovanja, ki so ji na voljo;

Četrtek, 7. oktober 2010

4. poziva države, ki izvajajo smrtno kazen, naj nemudoma razglasijo moratorij za usmrtnitve; nadalje spodbuja države, kot so Kitajska, Egipt, Iran, Malezija, Sudan, Tajska in Vietnam, naj objavijo uradne statistike o uporabi smrtne kazni v teh državah; prav tako poziva Severno Korejo, naj nemudoma in trajno preneha z javnimi usmrtnitvami;
5. poziva Japonsko, naj pojasni svoj sistem smrtne kazni;
6. spodbuja države, ki niso odpravile smrtne kazni, naj spoštujejo zaščitne ukrepe, ki ščitijo pravice obsojenih na smrt, kot določajo zaščitni ukrepi Ekonomskega in socialnega sveta Združenih narodov; poziva Svet in Komisijo, naj spodbujata preostale države, ki niso podpisale in ratificirale drugega izbirnega protokola k Mednarodnemu paktu o državljskih in političnih pravicah, pa tudi tiste države članice, ki niso podpisale protokola št. 13 o smrti kazni Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic, naj to storijo;
7. poziva države OVSE, zlasti Združene države Amerike in Belorusijo, naj nemudoma sprejmejo moratorij za usmrtnitve;
8. poziva Kazahstan in Latvijo, naj spremenita določbe v svoji nacionalni zakonodaji, ki še vedno dopuščajo smrtno kazen za določena kazniva dejanja v izrednih okoliščinah;
9. izrecno poziva države članice EU in vse sopolisnice resolucij generalne skupščine Združenih narodov iz leta 2007 in 2008, naj na 65. zasedanju generalne skupščine Združenih narodov v okviru zaveznitva med več regijami vložijo tretjo resolucijo proti smrti kazni, ki naj bi zlasti obravnavala:
 - odpravo državne tajnosti v zvezi s smrtno kaznijo;
 - položaj posebnega odposlanca, ki naj ne bi samo spremljal razmer in izvajal pritisk, naj se poveča transparentnost znotraj sistemov smrtne kazni, temveč tudi nadaljeval s prepričevanjem tistih, ki še vedno ohranjajo smrtno kazen, naj sprejmejo smernice ZN v zvezi z moratorijem za usmrtnitve z namenom odprave smrtne kazni;
 - opredelitev najhujših kaznivih dejanj, za katera bi bilo mogoče zakonito uporabiti smrtno kazen;
10. poziva države, članice OVSE, naj spodbudijo Urad za demokratične institucije in človekove pravice ter misije OVSE v sodelovanju s Svetom Evrope k organizaciji dejavnosti osveščanja proti smrti kazni, zlasti preko medijev, uslužbencev organov pregona, oblikovalcev politike in splošne javnosti;
11. poziva države članice OVSE, ki ohranjajo smrtno kazen, naj informacije v zvezi s smrtno kaznijo obravnavajo na transparenten način, pri čemer naj javno zagotavljajo informacije o identiteti posameznikov, obsojenih na smrt ali usmrčenih, ter o statistiki uporabe smrtne kazni v skladu z obveznostmi OVSE;
12. poziva Svet in Komisijo, naj v okviru vzpostavitve Evropske službe za zunanjepolitično delovanje zagotovita vodenje za obsežno in učinkovito evropsko politiko proti smrti kazni v zvezi s številnimi dokazano evropskimi državljani, ki jim grozi usmrtnitev v tretjih državah, ki naj vključuje trdne in okrepljene mehanizme v zvezi s sistemom identifikacije, nujenjem pravne pomoči, pravnimi posegi EU in diplomatskim zastopanjem;
13. nadalje spodbuja dejavnosti nevladnih organizacij, ki si prizadevajo za odpravo smrtne kazni, vključno z organizacijami Hands Off Cain, Amnesty International, Penal Reform International, Svetovno koalicijo proti smrti kazni in Mednarodno Helsinško federacijo za človekove pravice, skupnostjo Sant'Egidio in organizacijo Reprieve; pozdravlja in podpira priporočila glede instrumenta EU za boj proti smrti kazni, sprejeta na 12. forumu o človekovih pravicah med EU in nevladnimi organizacijami;

Četrtek, 7. oktober 2010

14. se zavezuje k spremljanju vprašanja smrtne kazni in k obravnavi posebnih primerov s pristojnimi organi držav ter k preučitvi možnih pobud in priložnostnih misij v države, ki ohranjajo smrtno kazen, da se vladne oblasti pozove k sprejemu moratorija za usmrtitve z namenom njihove popolne odprave;
15. poziva Svet in Komisijo, naj pri sklenitvi sporazumov z državami, ki še vedno uporabljajo smrtno kazen, ali državami, ki niso podpisale moratorija z namenom odprave smrtne kazni, le te izrecno spodbujajo naj to storijo;
16. poziva visoko predstavnico EU za zunanje zadeve in varnostno politiko/podpredsednico Komisije in države članice, naj nastopajo enotno in ne pozabijo, da mora biti glavna politična vsebina resolucije sprejetje vsesplošnega moratorija kot ključnega koraka k odpravi smrtne kazni;
17. zlasti poziva visoko predstavnico za zunanje zadeve in varnostno politiko/podpredsednico Komisije, naj s sistematično obravnavo smrtne kazni v političnih stikih z državami, ki so ohranile smrtno kazen, in z rednimi osebnimi posegi v imenu tistih, ki jim grozi bližnja usmrtitev, pokaže, da je odprava smrtne kazni dejansko njena politična prednostna naloga;
18. opozarja, da je popolna odprava smrtne kazni ostaja med glavnimi cilji politike EU na področju človekovih pravic; ta cilj bo dosežen samo s tesnim sodelovanjem med državami, izobraževanjem, osveščanjem, učinkovitostjo in uspešnostjo;
19. v ta namen spodbuja regionalno sodelovanje; poudarja, na primer, da je Mongolija januarja 2010 uradno razglasila moratorij za usmrtitve in da sedaj zaradi tega več držav, ki so ohranile smrtno kazen, razmišlja o ustavnosti te oblike kazni;
20. poziva Svet in Komisijo, naj opredelita načine, s katerimi bosta izboljšala izvajanje in učinkovitost smernic EU glede smrtne kazni v sklopu sedanje revizije politike EU na področju človekovih pravic, zlasti z vidika načrtovane revizije smernic v letu 2011;
21. poziva Svet in Komisijo, naj izkoristita svetovni dan in evropski dan boja proti smrti kazni, da med drugim opozorita na primere Sakine Mohamadi Aštiani, Zahre Bahrami, Mumie Abu-Jamala, Troya Davisa, Olega Griškova, Andreja Burdika in Ebrahima Hamidija, Suliamona Olyfemija in Siti Zainab Binti Duhri Rupa;
22. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic EU, generalnemu sekretarju ZN, predsedniku Generalne skupščine ZN in vladam držav članic ZN.

Ukrepanje EU na področju iskanja in črpanja nafte v Evropi

P7_TA(2010)0352

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. oktobra 2010 o ukrepanju EU na področju iskanja in črpanja nafte v Evropi

(2011/C 371 E/03)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 11 in 191 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju konvencije ZN o biološki raznovrstnosti,